

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Stări îngrijitoare.

Desbaterile ce sunt încă în decurgere, ale sinodului arhidiecesan gr.-or. dela Sibiu, scot la iveală și lasă să vedem unele lucruri, asupra căror trebue să cădem pe gânduri toți Români cu durere de inimă pentru binele și viitorul neamului.

Cel mai mare rău, ce începe să se întindă ca o holeră ori ciumă înfiorătoare asupra noastră, este răcirea, înstrăinarea poporului față de biserică, față de legea și credința lui D-zeu, fără de care bine nu poate să ne vie, ci rău, scufundare, pustiure!

Câteva date, întemeiate pe cifre, și încă poate pe cifre mai mici decum în fapt au fost, ne-au dovedit aceasta în chip trist de real: In vre-o 3 din 4 părți ale cercurilor electorale, s'aflat comune întregi, ba mai multe comune parochiale, care n'au luat de loc parte la alegerile de deputați sinodali, ca-și cum ar fi vorba de ceva lucru străin, cu care el, poporul, n'are nimic a face, ori cel puțin, ca și de un lucru, de care nu i-se plătește să se intereseze! Ba s'aflat cerc electoral întreg, stătător din peste 20 comune, în care nici o parochie nu a luat parte la alegerile pentru sinod! Dovadă prea pipăită aceasta, despre nepăsarea poporului față de biserică și treburile și așezăminte ei!

Ea'restă nepăsare, este apoi un isvor fatal pentru o sută de alte reale cari se revarsă ca apele cele turburi, și înglobează ogorul bisericii.

Sau ca ce altceva dacă nu ca o astfel de îngrijitoare urmare să socotești faptul, că deja în cel dintâi an după introducerea nouelor legi bisericești, s'aflat și în archidiocesă 127 părechi de căsătoriți, cari s'au mulțumit cu aceea că au stat în fața chingii tricolore a matriculantului, fără să meargă

să-i binecuvinteze și altarul sfânt al lui D-zeu? Sau ca ce altceva să luăm faptul, că căznicile nelegiuite, au fost de toate (vechi și noi) 4248, și anume cu 672 mai multe ca în anul 1895? (Comitatul nostru în această privință, e doar cel dintâi: 17 tracturi protopopești gr.-or. sunt de toate în Ardeal în care căsătoriile nelegiuite să fi fost peste sută într'un tract, și între acestea aflăm pe al Devei, Dobrei, Geoagiu II, Hațegului, Iliei, Orăștiei și Zarandului, adeca ale noastre — toate!)

Sunt acestea semne prea vădite despre o sguduire a credinței și temerii de D-zeu la poporul nostru! Si dacă răul va urma a se lăti, și noi, cu preoțiea în frunte, nu ne vom face luntre și punte prin vorbiri, prin indemnuri la toate locurile unde avem adunări de popor, prin predice etc., a pune stavilă răului, — ca mâne ne vom trezi într'o ruină, într'o prăpastie din care va fi prea târziu să mai ieșim și noi, să mai scoatem și poporul!

Eată, domnilor preoți și cărturari, una dintre chemările D-Voastre cele mai arzătoare, un ogor părăginit, unde trebuie mai ales pus umărul și lucrat din răsputeri, până n'a fi prea târziu!

De altfel vom reveni

Știri politice.

Țarul Rusiei, Impăratul *Nicolae II*, după cum să vestește pe cale telegrafică din Viena, va veni în toamna viitoare a doua-oară la Viena, unde va avea o întrevadere cu M. S. Impăratul nostru. Să vede că până atunci au termin să se gândească încă asupra cutrui punct din »târgul« ce e la mijloc.

Din Viena, Țarul va merge în Italia să viziteze și pe Regele italian Umberto. Din pricina Papei însă, Țarul nu va voi să meargă în Roma, ci și va da întâlnirea cu Regele la Velența ori Monza.

*

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Spre-apus...

După 'ncordate săptămâni
De dornică-așteptare,
Cu inima și gândul dus
Unul altuia 'n cale,

Ce fericiti ne revedeam
În lumea purpurie,
Pe tăinuitele-i cărări
Fugând cu bucurie!

Si ca 'n bătălie cu flori,
Cu vorbe parfumate
Noi ne băteam, parfumul lor
Plăcut să ne întbate...

Si ori-cât eu mă opinteam
Cu cele mai alese
Să te acoper, să te 'nving:
Tu mă 'ntreceai adesea!

Desprinse din a rainului
Au fost zilele-acele!
De ce, stăpâne, n'ai menit
Vecia pentru ele?

Caci azi din voioșia lui
Eu simt cum perde jocul,
Si, vai, de frică, dragă, mor,
Ca'mi e spre-apus norocul...

Caci dacă azi cu vorbe dulci
Te-aintă ca altă-dată,
Abia m'auzi, și tot mai des
Rămăi îngândurată —

Ai mers cu mine-alăturea
Atâta 'n draga zare,
De ce rămăi acum napoi
Frumoasă arătare!

(Nev. 96.)

Ioan Moța.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt să se trimită la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Liga națională grecească lucrează cu putere mare la pregătirea unei mari revoluții în Albania și Macedonia. O planuiesc să isbucnească pe când armata turcească va fi mai departe și cuprinșă la hotără.

*

Alexandru, Regele Sérbiei are în curând o întrevadere cu principalele Nichita din Montenegro. Între altele ar avea să se înțeleagă și asupra ținutei ce să o aibă țările lor, când în Macedonia ar isbuci revoluția.

*

In dieta austriacă Nemții naționaliști fac gură mare că de ce guvernul a dat dreptul cunoscut limbii cehine Bohemia. Au hotărât chiar să ceară darea în judecată a ministrilor care au subscris ordinătinea aceea. Azi, Vineri, să pertracează în dietă cererea acesta a prea înflăcărărilor naționaliști nemți.

*

Pricina cu »cuota«, că adeca în ce măsură să supoarte Ungaria și în ce Austria, greutatea cheltuelilor comune ale Impărăției, încă n'a ajuns la deslegare. Săptămâna trecută au sosit la Pesta 7 bărbați de stat austriaci că să pertraceze cu comisia ungurească stătătoare tot din atâta. N'au ajuns la nici o întrebare. Austriaci plăteau 68 la sută, Ungaria 32, și Austria cere acum ca și Ungaria să plătească mai mult, și nu să pot ajunge la târg. Va trebui astfel să hotărască M. S. Impăratul.

SINODUL
archidiecesan dela Sibiu.

Deodată cu la Arad și Caransebeș, s'a deschis Dumineca trecută sinodul bisericii gr.-or. române pentru archidiocesa Ardealului, la Sibiu.

Sădința I. s'a deschis de E. S. Metropolitul *Miron Romanul* prin o vorbire mai lungă, în care nu spre bucuria celor de față, a scos la iveală, că situația, starea bisericii gr.-or. române în ce privește legăturile ei în afară (față de alte confesiuni și mai ales doar față de stat), nu este în stare să facă

Gelozie.

(De *Ludovic Ganghofer*.)

Soarele de după ameazi umplea odaia cu o căldură plăcută. Pe masa din mijlocul casei, deasupra căreia atîrnă o lampă, se afla un serviciu de ceaiu. Împrejurul mesei sedea stăpâna casei cu o prietenă a ei. Amândouă femei tinere. Aveau multe de spus, despre necazurile cu servitoarele, despre noile toalete de iarnă, despre logodne, nunți și morți în cercul cunoșcuților lor. Vorbeau atât de neobosit și tare, că de abia se azuia din când în când sgomotul trăsușilor pe stradă. Până și canarul se ostenea să întreacă cu ciripitul lui, glasurile lor. Si când ii reușia, îl amenința stăpâna casei cu un șuerat supărăt să tacă.

»Un animal de nesuferit! De-abia auzi ce vorbești...«

După o astfel de amenințare, păsărica amuția și privea cu ochii mirați și neliniștiți în juru-i.

Dar se părea că după supărarea astă il măngâia repede glasul gingăș care să optia drăgășos printre grătiile coliviei:

»Aurel-Aurel, dragul meu Aurel!«

Intr'un colț al odăii, pe care soarele îl umplea cu razele-i luminoase, stătea pe o masă de lucru o colivie impletită din sîrmă subțire. Înaintea coliviei, într'un scaun de trestie impletită, se ghenuise o fetiță de vr'o șese ani. Era o figură cu înfățișare aproape bolnăvicioasă. Din ochi mari și umezi se cunoștea un susflet simțitor. Încunjurase cu brațele ei mici colivia, capul 'i-se inclina peste umăr și privia cu dragoste la păsărica care săria mereu pe bețisoarele coliviei și își întindea aripioarele, ale căror pene străluciau la soare ca aurul. Si mereu șoptea copila cu guriță-i mititică:

»Aurel-Aurel scumpul și drăguțul meu Aurel!«

»Mimi! se auzi dela masă glasul mamei, și lasă odată păsărica în pacă!«

Copila ridică capul speriată, murmurând cu glasul sficioas: »Dar... mamă... nu-i fac nimic!«

»Da, știi că nu-i fac nimic!« zise măsa jumătate în glumă, jumătate serios. »Mi-se pare că mai iute-mi fac mie ceva, decât eil!«

Amândouă femeile rîseră și vorbiră înainte. Dar în trăsăturile copiei care căzuse pe spate în scaun, se vedea durerea. Se uită cu ochii speriați la masă și uneori cu o privire furioasă și sficioasă la păsărica care sărea și ciripea încet în colivie.

I. Moja și Dr. I. Senchea, notari mireni, dintre cari Metropolitul a numit notar general pe dl Mateiu Voileanu.

Sau constituise apoi comisiile de studiare, săse la număr, fiecare din căte trei deputați din cler și 6 mireni, anume comisiile: verificătoare, petiționară, financiară, organizătoare, bisericăescă, școlară, și s-au împărțit fiecăreia materialul ce are de studiat și de raportat apoi în plinul sinodului.

*

Sedința III., Marți, dela 11—1, a fost aproape întreagă ocupată de desbateri asupra verificării deputaților din cercurile unde s-au făcut nerendueri.

Dl Dr. P. Barcianu a făcut la început 2 propuneri de interes: una privitor la simplificarea proceselor verbale ale sinodului, alta la înființarea unei școale elementare cu mai multe clase superioare în Sibiu, în legătură cu institutul pedagogic, căruia să-i sevească și ca „școală practică”, — ear' dl M. Voileanu o altă propunere.

*

Sedința a IV-a, s'a ținut Mercuri dela 11—2. Mai de interes a fost propunerea lui Dr. I. Mihu, care a cerut consistorului, ca din prilegiul contopirii celor 2 tracturi ale Geologilor într'unul, să facă ex offo o arondare nouă, și comunele de pe la marginea noului tract, cari sunt prea departe de reședință și mai aproape de alte școale protopopești, să fie trecute acolo unde le e mai bine, mai ușor. Propunerea sprințină și de dl protopop Ivan, a fost primită de sinod. Comunele nu vor avea să mai ceară ele strămutarea, că consistorul le va strămuta de sine pe care va crede de lipsă.

Raportul general al consistorului plenar și cel al senatului bisericesc, la propunerea comisiei organizătoare, s'au luat aproape înțocmai la cunoștință.

*

Sedința a V-a, de Joi, a fost ocupată de raportul despre treburile școlare din Arhidiocesă, asupra cărora vom reveni încă; apoi de raportul comisiei organizătoare, care prin referentul seu Dr. I. Mihu, a prezentat sinodului propunurile de aprobare cu oare-care îndrumare privitor la cheștile consistorului ca senat episcopal. Date interesante și care au ridicat o discuție mai lungă, au fost cele despre socotările parochiilor asupra averilor bisericăști. Nici un tract nu e în archidiocesă, care să fi putut scoate și asternă toate socotările parochiilor, ear' dintre cele mai napoi rămase în această privință (și poate și într-altele) sunt: fostul Geoagiu II, care e în restanță cu 92% (92 din sută) a socotărilor,

adecă aproape cu toate!, apoi Turda cu 91%, Mediașul cu 89%, etc. Mai bine sătă Alba-Iulia, din care numai 9% e restanță.

La începutul ședinței s'a predat sinodului rugarea mai multor parochieni din Dobra, înaintată prin deputatul cercului, dl N. Torășianu, prin care cer comisar consistorial întrucetarea abuzurilor ce administratorul protopopesc A. Păcurariu le-a făcut acolo îndeosebi cu prilegiul alegerii sinodului parochial și protopopesc.

Rézboiul

între Grecia și Turcia.

3 Maiu. După știri sosite la consulatul grecesc din Viena, Turci au atacat punctul de legare între Volo și Farsala, anume localitatea Velestinos. *Lupta, care a fost foarte crâncenă, a tînuit trei zile și să spune că s'a sfîrșit cu respingerea Turcilor.* Grecii au mare nădejde în iștețimea nouului comandant Smolensky, și de aceea cu nou curagiul se aruncă în foc, fără gând de-a cere întrevirea puterilor spre a face pace. Puterile earăși cer ca Grecia să le roage să întrevie, că de unde nu, o lasă să fie zdrotbită de Turci!

Guvernul vechi grecesc s'a retras și azi statul e condus de altul nou.

Perderile Turcilor la Velestinos au fost foarte mari, ale Grecilor însă neînsemnate.

*

4 Maiu. Știri din Arta vestesc, că colonelul grec Bajractaris înaintea de nou cu 8000 de oameni spre locul perdut Pentepigadia.

Ear' pașa Eddin Saad a plecat și el cu 8000 de ostași turci în mars grăbit din Monostir spre Ianina. La Poartă în Constantinopol nădejduiesc, că cu aceste trupe odichnite, vor isbuti să alunge în curând pe dușmani din Epir, apoi ear' pornesc pe urma lor mai departe, atacându'-i.

*

5 Maiu. Norocul pare a-i fi părăsit pe Greci cu totul. Perd întruna și pozițiile din Epir și Tesalia. Încep acum să retrage și dela Farsala, și anume spre Domokos la poalele muntelui Otrisz, unde au întăriri naturale din cari cred să mai putea apăra.

Puterile n'au gând să întrevină, dacă nu le poftesc nime. Era vorbă, că după încheierea rézboiului să se țină un congres mare european, care să stabilească pacea. Acum se desminte știrea.

*

6 Maiu. Familia regală grecească e în mare primejdie. Multimea e înfuriată nu numai contra regelui, ci și a fiilor sei. Au atacat chiar Dumineacă palatul prințului de coroană, și i-au zdrobbit mobilele și i-au ars documentele ce au aflat acolo! Austro-Ungaria și Rusia vor face totul ca să mantue familie regală.

Turci au gând să înainteze până la Atene.

Luptele decurg. Turcia capătă întruna ajutor. Grecii au gând să se impotrivească până la sfîrșit, desii după toate semnele, sănătatea aproape de.. sfîrșit!

În 1881 Grecii au căpătat ca de cinstea Tesalia întreagă, ruptă dela Turcia. Turci acum vor ține această provință ocupată ear' cu trupe turcești, ca o chezărie pentru desăgubirea de rézboiului ce vor cere Grecii, desăgubire ce e teamă că n'o s'o capete. Astfel Grecii perde și o bună parte de țară, în acest rézboiu.

*

7 Maiu.. Lupta mai mare s'a dat la Farsala, unde Grecii au început să se retrage din calea Turcilor. Moștenitorul de tron sămăndu-să foarte strîmtorat, cere ajutor din Atene.

Guvernul grecesc a hotărât, în sfat ministerial, că urmează mai departe rézboiul!

Cronică scandaloașă.

Domnule Redactor! Dă-mi, te rog, și mie odată loc, să-i îndreptez din Banat „simpaticul Director” (vezi ghică D-voastră căruia) o modestă întrebare. Sunt și eu Român gr.-cat. și mă fălesc cu asta, dar îmi pare rău că altii care să țin și mai Români ca mine, mă fac să-mi roșească uneori obrazul de ceea-ce ei fac. Nu mai zic nimic despre iubii nostri văldici, de care atâtea nădejdi am legat și care aşa de iute au grăbit a ne „stămpăra” focul credinței, arătându-se mai Sași ca Sașii față de guvern, votându-i budget și încredere și de toate; pe ei nu-i putem mult trage la răspundere, că ne spun povestii de cele cu „înal” înțăles, că ei aşa „trebuie” și a fost „bine” să facă, ca să nu „primejdiască” baserică...

Dar dacă dela dănsii am mai putea primi aceste scuze „precaute” și „circumspecte”, putea-le-vom primi și dela oameni privați și mai ales dela de aceia cari sunt „director” de foii „intransigente” ce să bat în pept de Români mari, ce stau să mânce de vii pe Unguri?

Mi-ar plăcea ca dl „director” al „Tribunei” din Sibiu, să-mi dea aci răspunsul, apoi să vorbesc mai departe. Nu am onoare de a-i căi foia, că ce nu pot abona pe toate, dar mi-a căzut acum, aşa târziu în mâna un număr, în care e vorba de fidanțarea lui „director” al „Tribunei” și care fidanțare e descrisă acolo de ai crede că a fost o sârbă românească cum numai rar se povestește, cu un Vlădică tinere în mijloc, văldic virgin și de care publicul a legat mari speranțe și ca Român!

M-am mirat cum pe dl „director” al intransigentei dela Sibiu, care doar o fi fost și d-sa la acea fidanțare și ca atare să stea cum a decurs, l-a lăsat constițința să publice acea notiță! Si mă doare înima că trebuie să spun adeverul:

Fidanțarea lăudată a lăudatului director intransigent, numai un caracter românesc nu a avut: din considerație față de cei cățiva Maghiari ori maghiaroni ce au fost „poftiți”

și ei, aproape întreagă conversația la masă și o parte a vorbirilor, a decurs numai în limba ungurească!

Punct.

Nu mai zic nimic. Am ținut să spun asta față de notiță din vorbă. Si precum atunci când îndată am aflat aceste lucruri, să și acum mă întreb: Pe cine ar fi „pericită” dl „Director” al „Tribunei” de să purta și de pretindea la sârbarea fidanțării sale, o purtare românească?

O temporal..

Stie multe.

NOUTĂȚI

Parastas. Mercuri, în ziua Sfântului George, s'a sărbătorit în biserică gr.-cat. din Sibiu un parastas în memoria regetării G. Barițiu.

Petrecere cu joc. Cu prilegiul consacratării de Episcop al Lugoșului a Ilustratii Sale dlui Dr. Demetru Radu, ce se va ține în 9 l. c., tinerimea română din Blaj va aranja o petrecere cu joc.

Daruri evlavioase. Comitetul parochial din Stânișoara-de-jos, tr. Zarand, în numele parohiei se simte plăcut îndatorat a le aduce mulțumită publică marinimoișilor dăruiitori din opidul Băița, și anume: Dlui P. Mihoc și stim. d-sale soții Ana, cari au dăruit pe seama sa biserică gr.-or. un potir, un disc și o stea în preț de 36 fl., ear' d-na văd. Maria Mihoc un stihar în preț de 5 fl. — Dl Ionuțu Săcărian și stim. d-sale soție Veronica a dăruit pentru procurarea unui chivot pe sf. altar suma de 5 fl. Primească marinimoșii dăruiitori mulțumita noastră, și dorim ca astfel de fapte să fie imitate și de alții. Pentru com. par. Pavel Vraciu, paroch gr.-or.

Logodnă. Dl Dr. Ioan Radu, profesor în Brad, și d-soara Iolanta J. Robotin fidanță. Sincerile noastre felicitări!

Membrii sinodului protopopesc din tracătul Devei sunt: Din cler George Nicoard, preot în Deva, Ioan Sîrb (Cerbă), Nicolae Popovici (Josani), Nicolae Sînca (Biscărea), Abel Bera (Sântindres), George Popovici (Lesnic), Ioan Tîntea (Almașul-sec). Petru Sînca (Batiș), de toți 8. — Mireni: Ioan Motiu, Dr. Ioan Moiu, August A. Nicoard, Isaiă Moldovan, toți din Deva; — Petru Șerban (Sântindres), Nicolae Sînca (Sâncrai), George Popovici (Pestișul-de-jos), George Neag (Cărjiță), August Herbay (Vițel), Vasile Seulean (Lesnic), Aron Mihailă (Ciulpe), cu total 12. In 4 cercuri sunt 4 locuri vacante, actele de alegere fiind în neregulă.

Constituirea: 1. Biroul: Avram P. Păcurariu, administrator al protopiatului; secretar: August A. Nicoard; 2. scaunul protopopesc: George Nicoard (Deva), Nicolae Sînca (Biscărea), foști membri vecchi aleși pe viață și Ioan Tîntea. Notar protopopesc: Const. Dâncilă, preot în Mănerău; 3. apărător în pîre de despărțiri: A. A. Nicoard; 4. epitrop-

culegînd grăuntele de praf de pe scândura vopsită cu alb.

Din sală se auzi o ușă închizîndu-se și pași apropiindu-se de odaie. Mimi sări în sus speriată. »Pleacă... tu!« zise ea aproape năcăjăită și șuierând și legănând brațele gonia pe Aurel pe fereastra deschisă. Păsărica sbură afară, ciripi de căteva-ori cu teamă împrejurul ferestrelor și peri apoi după zid. Atunci isbuțni jalea din inima copilului în vaite și plâns, întinse brațele și suspină: »Aurel-Aurel!«

Ușa se deschise și mama intră în odaie. Un aer rece o întimpină. Zări numai decât fereastra deschisă și înaintă grăbită spre colț.

— Dar' Mimi, copil rău crescut ce ești! Cum îndrăsnești să deschizi acum fereastra! o să răcești! *

Cât de suprăate sunau aceste vorbe, dar' ele vorbiau adevărată grije a inimii de mamă.

Mama inchise repede fereastra și când se întoarse să mai certe pe mica păcătoasă, vîză de-odată colivia goală și față turburată și șiruind de lacrimi a copilului ei.

»Mimi!« tresări ea speriată. »Ce-ai făcut?«

Intre suspine ieși anevoios pe buzele Mimi: »Lui Aurel al meu... i-am dat drumul... să sboare... ca să nu crezi tu... că'l iubesc mai mult... decât pe tine!«

Ochii mamei se umplură și ei de lacrimi și când vîză strălucind în ochii copilei raza aceea curată, jalea și cuprinse inima.

ciocul buzele tremurănd ale fetiței. Lacrimile Mimi încetără, ochii îi străluciră, își apăsă mai tare obrazul pe sărmă și buzele îi se mișcară fără a scoate vre-un sunet. Ea nu spunea nimic, gândeaua numai ceea-ce voia să spună! »Aurel! bunul, iubitul meu Aurel!« Si Aurel săria și ciripea un cântec după altul. Zbura în sus și se legăna cu capul într-o parte, par că ar fi învățat gimnastică unui papagal.

Mimi de-bucurie bătu în palme și strigă: »Mamă! ia uită-te încoa, uite ce face Aurel!..

— Ei, dar' acum m'am săturat de jocul tău cu Aurel, o certă mama. »Ori pleci din odaie, ori dau colivia afară!..

— Mă rog, întreupse cu bunăvoie prietenă, lasă-i copilei placerea asta nevinovată!..

— Atât de nevinovată nu-i placerea asta; nu-mi prea place mie de mult dragostea asta prea-prea pentru un animal. Ea iubește păsărele mai mult decât pe mine!

Asta nu mai era glumă. Din vorbele astea se cunoștea un năczău adevărat. Vorbele străbătăru că un cuțit în inima copilei și ear' se văză în ochii ei acea privire speriată. Stătu multă vreme și urmărește în gol. Si de-odată isbuțni durerea ce-i strînsă în inima și făcuse să-i vîzje capul, într-un plâns convulsiv.

— Dar' Mimi, zise mama, ce ai? De ce plângi? Știi că plânsul asta fără pricină nu-l pot suferi? Pleacă din odaie... ieși!

— Te rog, mamă... nu o să mai plâng... gângăvi copila și căută să-și înăbușe plânsul.

Era să intrevese prietenă și Mimi avu voe să rămână. Dar' înainte de a începe vorba mama măsură pe Mimi cu o privire mănoasă. Sub privirea aceasta copila se cutremură și rămase linistită și mută.

Amândouă femeile flecăriseră destul, și când prietenă se scula să plece și înaintă spre colț pentru a întinde fetiței mâna, Mimi se uită cu privirea perdută la ea și nu putu să scoate o vorbă. Dar' pe când femeile înaintau spre ușă, Mimi întoarce încet capul și ochii ei urmăriră pe mamă cu o privire feribinte plină de dragoste copilărească. Apoi... sfios și repede, par că ar fi făcut ceva neierită și se temea să nu fie prinsă, se urcă pe scaun și deschise cu greu și grăbit fereastra. Cu mâna tremurăndă ridică colivia pe pervaț, deschise ușcoarea și murmură cu lacrimile șiruindu-i pe obraz: »Du-te, sboară Aurel... Du-te de aci! du-te!«

Plângând se ghemui earăși în scaun, fixă ochii umezi și sperioși la fereastră unde era colivia. »Aurel! înțeles că colivia e deschisă, sbură la ușă, apoi afară pe marginea poliței și rămase aci tropoind din picioare și înțoarse cu priviri curioase capul în toate părțile. Intinse de căteva-ori aripile.

Mimi tremura și suspina. Păsărica sbură deodată pe pervațul de afară al fer

pia: din cler Petru Șinca (Batiz), Ioan Tintea; mireni: Dr. Nicolae Motiu, A. Nicoară (Deva); suplenți: George Popovici, Nicolae Popovici. 5. comitetul: George Nicoară (Deva), Nicolae Șinca (Biscarea), preot; mireni: Ioan Motiu, I. Moldovan (Deva), August Herbay, Vasile Seulean, membri ordinari; suplenți: părintele George Popovici și Petru Șerban din Sântuhalm.

Comitetul parochial al Devei s'a ales și constituise de curând sub președinția M. S. domnului judecător Tabla regească Ioan Motiu. President substitut părintele George Nicoară. Secretar prim: A. A. Nicoară, secretar al doilea: Toma Roșu. — Membrii comitetului parochial: Avram P. Păcurariu, administrator protopopesc la Deva, protopresbiter în Ilia; George Nicoară, preot în Deva, ca membri naturali; ear aleși: dnii Ioan Motiu, Ioan Șerban, Isailă Moldovan, Ioan Ciontea, Francisc Paul, Isailă Noaghi, Iovita Almășan, Ioan Străjău, Aron Popa, Petru Popa, Ioan Ștefan, Petru Merina, Nicolae Stanciu, Petru Nica Ghila, Alexandru Hordea, Sig. Dumitru, Carol Cozian, George Ignățiu, George Voinea și Mihai Orădean. Contra epitropiei alese în mod sgomotos, a dării absolutorului, s'a înaintat protest la I. P. Sa Metropolitul. S'a protestat totodată și s'a cerut stergerea din lista alegătorilor parochiei membrului George Ghila, fost paroch și învățător grădinișor în Cărțit, acum învățător în Deva, pe baza §-lui 6 din statutul organic.

Inființarea unei nove „Reuniuni de consum”. Prima reuniune română de consum a fost înființată în Blaj. După Blaj au urmat Făgetul și Sibiu. Se vestește acuma, că o atare reunione, e pe cale să înființeze și în Teiuș. Dorim ca Teiușenii să-și poată vedea acest frumos plan realizat, și ne-am bucura, când am putea înregistra și din alte centre românești înființarea astfel de reunioni.

Nou protopresbiter în Sebeșul-săsesc. Joi în 29 Aprilie n. s'a făcut alegere de protopresbiter în tractul Sebeșului-săsesc, sub conducerea asesorului consistorial Moise Lazar. A fost ales cu unanimitatea voturilor domnul Sergiu Medean.

Cununie. Dl Ioan Tanase, sergent-major și d-șoara Ana Rosol își vor sărbătora cununia în 16 Maiu n. în biserică gr.-or. din Orăștie.

La temniță. Luni în săptămâna aceasta preotul român din Gladna-română, dl Ioan Neagu, a intrat în temniță de stat din Seghedin, pentru a-și face pedeapsa de 6 luni ce-i-a fost croită pentru pretinsă agitație contra mileniului.

— Sâmbătă după amiază a intrat în temniță din Sibiu terenul Ioan Podea, cantor în Săcădate lângă Sibiu, spre a-și împlini osândă de 2 luni temniță ordinară! — Numai înaintel

Concurs pentru novelă. Subsemnată redacție, dorind să dea un îndemn de emulare pentru tinerii nostri scriitori și astfel să contribue la ridicarea literaturii noastre beletriste-

Cunoscu că era singură vinovată și rămasă o clipă ca trezită din somn în fața copilici care ascundea în sufletul ei tinerețea atâtă farmec de comori neprețuită.

— Mimi dragă, copilul meu iubit! găngăvi ea cuprinzând cu amândouă brațele într-o dragoste nebună ființă mică care tremura, și-i acoperi gurița udă de lacrimi cu mii de sărutări. Si Mimi puse brațele în jurul gâtului ei și, rîzând și plângând, apăsa obrazul ei de al mamei.

La fereastra se auz zingănd și ciocănd, și când mama ridică capul văzută păsărica căreia nu-i plăcea libertatea, sburând speriată pe fereastra închisă.

— *Mimi, uită-te, Aurel e ear' aici, te iubește prea mult, nu vrea să plece dela tine!* zise ea rîzând, și fără a lăsa copila din brațe, deschise fereastra.

Si păsărica sbură drept la ușa deschisă a colivei, sări înăuntru, se ridică pe bătuț de sus, se aşeză comod și bătuț din aripi.

Mimi! uită-te, Aurel al tău e ear' aici!

Dar, Mimi nu voia să audă, nici să vadă nimic. Numai brațele se încolăcise mai strâns împrejurul gâtului mamei, apăsa obrazul pe pieptul ei și plânse... plânse... (P. V.)

Intr'un bîrzt, Dumineca trecută.

— Băete, dă-mi un ou proaspăt.

— Prea bine, d-le.

— Dar' proaspăt nu așa... Aș vrea să fie de azi. Se poate?

— Nu să poate, d-le căci de când cu legea repauzului, găinile nu mai ouă Dumineca

tice, publică concurs pentru cea mai bună novelă originală, inedită, scoasă din viața noastră socială ori din istoria națională. Premiul este o sută de coroane. Se cere ca lucrarea să fie nu numai relativ cea mai bună între cele concurente, dar și aibă și valoare literară. Extensiunea, cel puțin de o coală tipărită, ca a »Familiei«. În casul de egalitate, premiul se poate și divisa. Terminul concursului, 1/13 August an. c. Lucrările scrise cu mâna străină și nesemnate de autor, însosite de un plic închis care să conțină numele autorului, iar din afară un motto scris și în capul novellei, sunt să se trimite la redacția »Familiei« în Oradea-mare (N.-Várad) Ungaria. După terminul indicat, o comisiune de 3 bărbati de litere, rușii din partea redacției va cetaș scrierile intrate și va judeca în privința decernării premiului. Novela premiată se va publica în »Familia« și un an de zile autorul nu o va putea reproduce aiurea Oradea-mare, 1 Maiu 1897.

Redacția »Familiei«.

Moarte, Josif Pop, proprietar în Sibiu și vicepreședinte al »Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu«, a încetat din viață la 4 Maiu n. a. c. Fie-i înrău ușoară.

Contra Jidovilor. Deputatul Schönerer a propus în Reînhartul din Viena, ca să se facă o lege, prin care să fie opriți Jidanișorii a se așeza în Austria.

O poruncă ce-o se-i facă de furcă ministrului. Ministrul Perczel a dat de curând o ordinație prin care șterge un obiceiu al poporului unguresc de pe pustă. La nunți anume e datina, ca mireasa, în sprijin, să șteargă, în chip de spălare, fața oaspeților cu un ștergar frumos, ce-l înmoiează într-un blid mare cu flori. Ministrul aflat că prin acest obiceiu adeseori s'a întâmplat să se bolnăvească de ochi și anume de molipsitoarea boală trachoma, satul întreg spălat la cutare nuntă mare ori la mai multe nuntă pe rând, căci trachoma prin ștergar trece de la om la om. Pentru încungurarea răului pe viitor, a dat poruncă de oprire a obiceiului spălării din zori. Decât că asta o să-i aprindă, încă și păe în cap. Să vor afla mirese care vor cere acum despăgubire dela ministru, pentru că ele pentru spălat primeau bani frumoși, că fiecare oaspe aruncă în blid bani de argint! Să vadă acum Perczel cu cine are de lucru, când s'o ridică încontra lui tinerile miresei..

Dorul de patrie. Prințesa engleză de Wales și-a măritat o fată după prințul Carol al Daniei, în Copenhaga. Când s-o măritat însă, ea a crezut că poate să rămână în Anglia și n'a voit să meargă în noua patrie. Sotul seu s'a dus. El i-său făcut fel și fel de vorbe că de ce nu vrea să se despărță de aici, până s'a văzut silita să meargă. Dar din dată ce s'a dus, a căzut într-o tristeță adâncă, de n-o mai poate nimică măngăia! Zilele acestea a fost car' mamă-sa la dênsa. Acușii n'a mai cunoscut'o. Oriunde curtea regală merge, la vre-un bal, la teatru, la operă, ea mai totdeauna lipsește și trăește retrasă, singură. Si acum n'au putut'o măngăia, căci a spus că singura bucurie ce i-o pot face ar fi, să-i făgăduiască că-i dan voe să să ducă încă acasă în Anglia, fie macar și pe vreme mai scurtă, că moare de dor de casă!..

O eroină. La 2 Maiu a plecat spre Epir o trupă de 2500 voluntari greci. În fruntea trupei să duce o fată tinere, în uniformă de soldat, »Fecioara de Orleans« a Grecilor, care ea duce steagul, insuflând mult curajul voinei trupe. Tinere vitează, de abia de 17 ani, e fiica unui medic, și să chiamă Helena Constantinidi. E o călăreță și pușcașă aleasă. Fratele ei merge alătura în luptă! Ea dorește să lupte între cele dintâi sîre, și voluntarii să insuflă foarte pentru dinsa!

Mare nenorocire în Paris. Marți după amiază în Paris ear s'a întâmplat o nenorocire înfiorătoare. Pe Piața mare numită »Ru-Goujou« să ridicase o baracă uriașă de scanduri, io care să aranjeze un mare bazar, unde să vindeau și se arătau fel și fel de lucruri, venitul cărora să se dea spre scopuri de binefacere. Era frumos aranjat ca un parc, cu tufo, flori, prăvălie, setre, fotografii etc. Aproape 2000 de oameni erau în baracă privind unele și altele. De-odată o flacără uriașă s'a ridicat în mijlocul baracei, fumul a început să întunecă totul, scandurile uscate să ardă troșnind; mulțimea speriată să dea naștere spre esire, da abia pe două uși putea esă, și sa îscătă o învălmășală, o larmă asurzitoare. Cei mai tari au esit, cei mai slabii au căzut și au fost drepți în picoare, alții cuprinși de foc și arși, și a fost acolo o arătare și o înfiorare ca de iad, unde »va fi vaet și scrisuirea dinților...« Peste 200 de oameni, femei și copii au fost omorâți, și

baraca a ars, căci uscată fiind, în 15 minute, a fost întreagă mistuită de flacări.

Entuziasmul Grecilor. Foile din România aduc stirea, că din Constanța plecarea supușilor greci pentru a lua parte la răsboiu a luat o întindere foarte mare. Toți băieții de prăvălii, până și cei în vîrstă de 17 ani, au plecat în Grecia pentru a se înrola ca voluntari. O întâmplare interesantă este următoarea: Un Grec bogat din Constanța, care are un singur băiat abia trecut de 17 ani, când a cetaș stîrile despre ultimele înfrângerile Grecilor, a spus copilului seu să se pregătească, și acum câteva zile l-a trimis în Grecia, pentru a apăra patria părintilor sei.

A apărut: »Paraleul Stilului Petru«, noulă după C. Mikszáth, tradusă de Ioan N. Pop. Se poate căpăta la Jacob Nicolescu, colaborator la »Dreptatea« în Timișoara.

Treburi orășenești.

»Szászváros«, foiașă săptămânală, în nrul 18 al seu, sub rubrica de sus, face un raport despre decursul ședinței reprezentanței orășenești, înținută la 22 și nu 23 Aprilie a. c., care nu stă în raport cu adevărul.

Programul, ce-i drept, era vast și cuprindea multe obiecte de interes însemnat și era de-a juns, dacă magistratul l-ar fi făcut mai scurt și împărția materialul pe două sau chiar și trei ședințe.

Că multe cause și-au afărat rezolvarea, tocmai nu stă, pentru că materialul nu a fost deajuns preparat de organele chemate, ba nici decât.

Așa propunerea erarului, și nu a lui Binder, nici pe departe nu a fost pregătită în conformitate cu legea comunală, încă scăderile înzisare, să amintesc numai ca în treacăt, din partea raportorului lui »Szászváros«, nu spune din a cui parte s'a făcut, cine nu a aflat, intemeiat pe lege positivă, că nici ca propunere nu a fost coaptă și prin urmare nici admisibilă spre pertractare.

Tot așa retace obiectul cu cedarea unui drum comunal, cu scop de a se face cale ferată dela cărbunăria eșarială până la gară Orăștie, în fine:

Propunerea pentru de a se relaxa (șterge) 19.000 fl. pretensiuni de ale orașului, vechi, care afirmă că fi neîncassabile, în urma perdeștilor firului de evidență a lor și fiind că mulți datoră și au săracit.

Cu toate acestea »Szászváros« rămâne dator cetitorilor sei, astfel sănătatea lui să le spun prin rostul »Revistei Orăștiei« și anume:

Laurian Bercian și nu Lörcincz, după cum le place a scrie, declarând tuturor, cărora se cuvine, că numele meu de botz nu derivă dela Laurentiu, sau Lavrentie, care este la 10 August, după calendarul Greg. cu Lörcincz însemnat, ci dela Treboniu A. Laurian, care pe când mă născusem eu în 1848, era secretarul comitetului național român din Sibiu și al cărui bun prieten îl era tatăl meu, am adoptat acest nume, a cărui schimonosire nu o pot suferi, fie zis între paranteze, cădările singur am făcut atât în comitet permanent că și în ședința reprezentanței orășenești contraproponerile la aceste obiecte de însemnatate, ca nefiind în destul de motivate, dară mai vîrtoș stând în contracicere cu legea comunală §§. 112—114 nu numai că nu sunt copte pentru pertractare moritorică, nu sunt nici admisibile spre aceasta.

Acste obiecte au fost și luate dela ordinea zilei și admise la comisiuni preparative. Aceasta nu a dispărtut datorii comunității de comunitate ca și afacerea cu ridicarea taxei de pășună!

Din incidentul pertractării taxei de pășună însă se face »Szászváros« hăzilu, când reproduce cuvântul lui prof. Dozsa, că ar fi un morb al meu special, când mă provoc cu tot prilegiul la lege și paragrafi. Poate că după dl Dozsa și ortacii sei dela »Szászváros«, provocarea la paragrafi legii este morb, această împrejurare însă o lasă să aprețeze publicul și organele superioare administrative, nu însă oamenii de aceia, cari se încarcă a mistifica istoria contemporană, după cum a făcut dl profesor Dozsa, în disertația sa cu prilegiul festivității de 15 Martie a. c. în casină maghiară din loc. Vezi foiaș lui »Szászváros« din a. c.

La obiectul cu taxa de pășune voiu reveni mai târziu, și anume atunci, când cu decisiuni în mană voiu fi în stare să dovedesc dlui prof. Dozsa morbul d-sale contra legii positive.

Spatiul »Revistei Orăștiei« este prea puțin și pentru acum numai atât, dar tot prin acesătă foaie mă voiu nișă și enumera, rind pe rind, scăderile aflate, încă cetățenii Orăștiei să aibă o icoană credincioasă despre stările faptice.

Laurian Bercian,
membru de comunitate.

AMICITIE — DISTRACTIE

Lui B. în B. Știi că-mi pare rău — că atâtă de puțin știi? »Nestemă« nu e egal cu »nestemă«, ci »nestemă« e termen popular însemnând un lucru ce nu poate fi prețuit, atâtă de mare îi e prețul! »Petri nestemate«, inseamnă petri, »scumpe«, foarte scumpe! etc. Să folosește mai ales în graiul din povestii: coroana strălucindu-și de nestemate; cerbul cu lână de aur și cu coarne cu multe crengi, în vîrful fiecărei strălucind căte o nestemă, etc. Și mata să nu le fi stiut acestea? O, nu fi, la naiba, și tu »subiect«?

Lui Nemo... „De pe țărme 'nstrăinării' și 'n zori și 'n amurgul serii, mă găndesc mereu la tine, și-ți trimit veste de bine... Spic.

„Glicerinei“. Nu fi lele-asa falăosă, că nu ești așa frumoasă, nici hainele nu te-apăsă, nici pe tine nici în lădă, nici pe culme să se vadă... Persiflatul.

FEL DE FEL

Duet într-o voce.

— Ei, cum ți-a plăcut concertul?

— Foarte drăguți; întâi au cântat din violină, apoi din pian și la urmă două dame au cântat un duet într-o voce...

— Cum să poate »duet« într-o voce?

— Bine; așa că una dintre dame n'avea nici o voce...

Mângăiere.

Gingașa miss Passee plângând de necăjitură: Astă totuși e obrănicie, să-mi spună închipuitul acesta că eu îmi sulemenesc față...

— O, nu te necăji așa tare buna mea pretină; dacă el ar avea o astfel de piele pe obraz ca tine, sigur și el ar fești-o...

Un rege nenorocit. Otto, Regele Bavariei, a împlinit la 1 Maiu 49 de ani din viață. E tristă istoria acestui rege, cum puține altele. Abia din când în când s'aude căte-o vorbă despre el. Își petrece viața în castelul din Fürstenried, în o odaie singuratică

„ARDELEANA“

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 68 Plen.
1897.

(216) 1—3

In temeiul dispozițiilor cuprinse în §. 6 din statutele societății și a autorizației, ce am primit dela adunarea generală ordinară a acționarilor, ținută la 11 Martie 1897 pentru a completa capitalul social al societății noastre la suma destinață de fl. 250.000, după ce acționarii usând de dreptul lor de optare au rezervat pentru sine 2100 acții, restul de 900 acții în valoare nominală de fl. 45.000 se pune în vindere, spre care scop prin prezenta se deschide subscriere publică sub condițiile cuprinse în următorul

PROSPECT:

I. Prețul acțiilor nove se fixează cu fl. 77·50 de acție, anume fl. 50 valoare nominală și fl. 27·50 concurgere proporțională la fondurile de rezervă ale societății, cari astăzi fac peste fl. 100.000.

II. Pentru solvirea valorii acțiilor subscrise se stănesc următoarele termene:

a) la subscriere 20% a valorii;

b) restul în rate trilunare până la 30 Septembrie 1898 având a se solvi întreaga sumă subsemnată;

c) le stă în voe celor ce subscriv acții, a solvi mai multe rate sau întreaga sumă și deodată.

III. Insinuările pentru subscriere se fac prin scrisoare adresată direcției institutului, ear' subscrerile însăși urmează pe documentele trimise dela institut celor insinuați.

IV. Insinuările se vor considera fără subtragere precum se fac, și primirea se continuă până la completarea numărului de 900 acții, insinuări sosite după ajungerea acestui număr, nu se mai primesc.

V. Actionarii noi se supun întru toate dispozițiilor din statutele societății, pe cari le recunosc de obligațoare pentru dînsii.

VI. Acțiile nove se elibereză la solvirea valoarei întregi, ear' solvirile făcute până atunci se cuitează în titluri provisori.

VII. Acțiile din această emisie la dividenda anilor 1897 și 1898 nu participă, după sumele solvite în contul acelora se garantează însă interese de 6% computate din ziua solvirii.

VIII. Începând cu 1 Ianuarie 1899 acțiile nouă devin întru toate egale cu cele vechi.

IX. Pentru orientarea celor interesați să face cunoscut, că institutul dela înființarea sa a dat în fiecare an dividendă de 10%, adecă fl. 5% de acție și că după toate prevederile, această dividendă poate fi privită ca minimală și pentru viitor.

Din ședința Direcției institutului ținută în Orăștie la 30 Aprilie 1897.

Iosif de Orbonaș m. p., Dr. Ioan Mihu m. p.,
președinte. director executiv.

Intreprinzător român!

Subscrisul am onoare a face cunoscut onoratului public român, îndeosebi însă onoratelor comitete bisericesti și școlare din comitatul Hunedoarei, că iau în intreprindere și îndeplinesc zidiri de

Case, școale și biserici,

după ori-ce plan, lucru bun, cu prețuri cât se poate de cinstite, ușoare.

La trebuință gătesc însuși întreg planul de zidire!

Am zidit până acum frumoase școli din comunele Romos, Romoșel, Balomir, etc. In Orăștie: școală catolică, asilele de copii, sinagoga evreilor, sala de gimnastică și coloanele etc., ear' acum am în intreprindere biserica din Beriu și cea din Câmpuri-Surduc, și alte edificări.

Recomandându-mă binevoitoarei atenționi a publicului nostru și din alte părți, semnez cu multă stima.

(164) 8—15

Nicolae Părău,
edificător, în Orăștie.

Florărie mare în Deva!

Cultivare artificială de flori!

Buchete și cununi!

Adresa de telegramă și telefon:
„Florăria Zseleznyi, Deva“.

Aduc la cunoștință stimaților amatorii de flori, că mi-am provăzut bogat stabilimentul meu, cu tot felul de flori și plante de Sud. Legăturile mele întinse cu stabilimente din afară de patrie, mă pun în plăcuta poziție a putea servir publicului flori cu prețurile cele mai favorabile.

Servesc on. cu tot felul de buchete și cununi, pregătite de mine, ca buchete de nuntă, mackart, de pept, etc., cununi de morminte etc.

Comandele le efectuesc imediat! Ori-ce comandă mare o gât în 2—3 ore.

Primesc executarea de ori-ce fel de împodobiri cu flori și plante de ale mele, precum împodobire de saloane, sale cu palmi și alte plante, mese cu flori etc.

Acum de Paști servesc cu flori admirabile tăiate din grădina proprie.

Am deposit mare de buchete, manchetă de buchete, aduse acum de cînd! — Pun la dorință pantlici la buchete, cu inscripții după plac! — Eată căva din multe soiuri de flori cu cari pot servi: »Begonia rex», 6 specii, dela 8 cr. până la 70 cr firul; »Tradescantia» în 3 colori dela 25—50 cr.; »Hibiscus» roșu închis, 45—1 fl. 50; »Iustitia» 3 soiuri, 40 cr.—3 fl.; »Efai« englez și obiceinuit, cu foi mari, 25—40 cr.; »Palmi«, 8 soiuri, 2—10 fl.; »Apolandra« verde și galbenă, admirabilă, 80 cr.—2 fl.; »Filodentra« 1 fl.—3 fl. 50; »Aspiliastra« 80 cr.—1 fl. 20; »Margareta« 10—50 cr.; »Eromis« 15 cr.—2 fl. 50; »Camelii« 1 fl. 50—2 fl.; »Aguba latimarginata« 35 cr.—2 fl. 50; »Aralia« 35—50 cr.; »Agobantius umbelatus«, admirabile flori albastre, 70 cr.—1 fl. 20; »Cineraria«, albă, galbenă, 15—50 cr.; »Inca Pendula« 2 fl.—2 fl. 50; »Vanilia« foarte frumoase, 15—40 cr.; etc. etc. etc.!

Recomand îndeosebi cele peste 70 de soiuri de flori ale căror cultiv pentru sezonul dela 25 Aprilie până la finea lui August, vînzând căte 100 fire, în buchete cu 35—150 cr.

Rugându-mă pentru numărătoare comande, semnez cu toată stima

Zseleznyi Ernő,

florar în Deva.

(201) 4—12

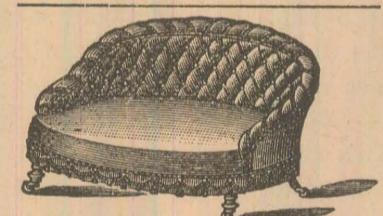
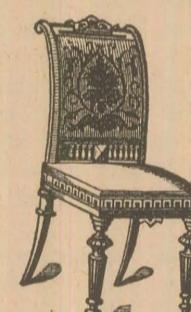
ATELIER de TEMPLAR

Drumul țării Nr. 3.

Casa proprie.

SI DEPOSIT DE OBIECTE FUNEBRALE!

Subscrisul îmi iau voe să atrag binevoitoarea luare amintea a onor public din **Orăștie și jur**, asupra bogatului meu magazin cu tot felul de

precum: scaune, paturi, mese, dulapuri, canapele, etc. ce se află totdeauna gata, ori, la dorință, să gătesc după plac și în grabă!

Îmi recomand mai departe

Depositul de lucruri trebuințioase la înmormântări,

precum:

sicriuri,

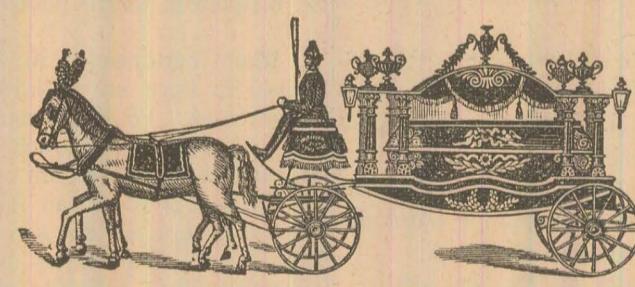
de aramă, nuc,

goron și de

brad,

pompoase ori

simple;

cruci,
cununi de mort,
și toate
pănzele
de
lipsă!

Sunt 19 ani decănd am aceste bogate magazine, în casele mele propri (drumul țării Nr. 3), ear' acum le-am aranjat și îmbogățit de nou și temeinic

Rugând onoratul public pentru numărătoare comande, ii promit lucru bun cu prețuri foarte ieftine!

George Brassai

măsar.

(145) 7—15